

MAGAZÍN

BERAN

LISTOPAD, PROSINEC 2019

39 Kč

Vše jsem si musel vybojovat
Bedřich KÖHLER

Vánoce: Jaký dárek byl nejlepší?

TOP 10: Nejproduktivnější obránci

BERAN MAGAZÍN

Brankáři			
	HRÁČ	VĚK	VÝŠKA VÁHA
35	Justin William Peters	33 let	185 cm 95 kg
40	Marek Schwarz	33 let	180 cm 86 kg
	Domink Hrachovina		
Obránci			
3	Ronald Knot	25 let	193 cm 90 kg
5	Ladislav Šmíd	33 let	193 cm 95 kg
6	Lukáš Derner	36 let	185 cm 96 kg
59	Petr Kolmann	31 let	190 cm 90 kg
67	Tomáš Hanousek	21 let	183 cm 84 kg
77	Tomáš Havlín	23 let	185 cm 80 kg
82	Daniel Bukač	20 let	193 cm 95 kg
92	Roman Graborenko	27 let	194 cm 105 kg
95	Oldrich Kotvan	29 let	192 cm 99 kg
Útočníci			
8	Jan Šír	19 let	187 cm 88 kg
9	Ondřej Chrtek	20 let	185 cm 75 kg
14	Adam Musil	22 let	192 cm 92 kg
16	Michal Birner	33 let	183 cm 83 kg
19	Daniel Špaček	33 let	180 cm 83 kg
24	Adam Najman	18 let	180 cm 85 kg
25	Radan Lenc	28 let	180 cm 79 kg
26	Petr Jelínek	35 let	188 cm 98 kg
28	Rostislav Marosz	28 let	180 cm 80 kg
29	Lukáš Krenželok	36 let	187 cm 92 kg
41	Tomáš Filippi	27 let	185 cm 85 kg
45	Jan Ordoš	23 let	181 cm 80 kg
53	Jaroslav Vlach	27 let	188 cm 96 kg
69	Marek Zachar	21 let	178 cm 75 kg
79	Libor Hudáček	29 let	175 cm 79 kg
88	Michal Bulíř	28 let	187 cm 82 kg

Brankáři			
#	HRÁČ	VĚK	VÝŠKA VÁHA
29	Jan Lukáš	26 let	182 cm 75 kg
42	Branislav Konrád	31 let	188 cm 87 kg
Obránci			
3	David Škúrek	26 let	196 cm 111 kg
6	Tomáš Dujsík	26 let	185 cm 87 kg
21	Ludvík Rutar	20 let	190 cm 95 kg
22	Jan Jaroměřský	30 let	181 cm 84 kg
23	Jiří Ondrušek	33 let	186 cm 87 kg
27	Alex Rašner	23 let	180 cm 81 kg
37	Martin Vyrůbalík	38 let	185 cm 94 kg
51	Jan Švrček	33 let	187 cm 87 kg
92	Tomáš Valenta	27 let	181 cm 95 kg
Útočníci			
12	Jan Knotek	31 let	187 cm 95 kg
18	Vojtěch Tomeček	25 let	184 cm 97 kg
19	Lukáš Nahodil	31 let	184 cm 84 kg
20	František Skladaný	37 let	183 cm 83 kg
24	Vilém Burian	31 let	194 cm 94 kg
24	Marek Hecl	21 let	176 cm 76 kg
25	Zbyněk Irgl	38 let	181 cm 89 kg
27	Josef Podlaha	19 let	191 cm 97 kg
39	Marek Laš	32 let	188 cm 89 kg
41	Petr Strapáč	29 let	181 cm 88 kg
44	David Ostřížek	28 let	190 cm 85 kg
57	Rostislav Olesz	33 let	186 cm 97 kg
61	Lukáš Klimek	32 let	187 cm 90 kg
63	Jan Káňa	27 let	177 cm 85 kg
81	Petr Kolouch	27 let	186 cm 86 kg
92	Michal Matiaško	19 let	181 cm 74 kg

PŘÍBĚH HOKEJOVÉHO ŽIVOTA

4 Bedřich Köhler

se letos vrátil po čtyřech sezonách do žlutomodrého dresu a hned se zařadil mezi tahouny mužstva. Jak vzpomíná na své hokejové začátky a úspěchy?

Z NAŠÍ KABINY

10 Vánoce u Beranů

jsou stejně jako v každé domácnosti především o rodinné pohodě a blízkosti. Berani zavzpomínali na nejmilejší vánoční překvapení i na to, co mají na Vánocích nejradši.

TOP 10

12 Produktivní obránci

jsou velmi cenným zbožím. A jen málo týmů v historii jich dokázalo vyprodukovat tak velké množství. Kteří z nich se stali zlínskými legendami a pomohli rozhodovat zápasy?

HOKEJOVÁ ŽENA

16 Dominika Ročková

žije hokejem, ale i projekty, jejichž společným jmenovatelem je smysluplnost. Rozpovídala se o chystané spolupráci s Berany i o tom, proč je život s Tomášem Fořtem tak zábavný.

PARTNEŘI BERANŮ

20 Víno z Kobylí

je novým dodavatelem vína pro hokejový klub. Za tímto účelem vydali speciální etiketu s klubovým logem. O tom a letošní vinné sezoně jsme si promluvili s hlavním technologem Marcelem Lanžhotským.

Vydavatel

Berani Zlín, s. r. o.
Březnická 4068, Zlín

Evidenční číslo

MK ČR E 23339 (periodicita 4x ročně)

Šéfredaktor

Libor Kožík

Redakce

Karolína Václavková, Veronika Kožíková
Roman Ordelt,

Grafika a sazba

Libor Kožík

Kontakt na redakci

marketing@hokej.zlin.cz

Odborné informace

Daniel Ostrčilík (daan.estranky.cz)

Fotografie

David Peška, Robin Nevřala

(titulní foto 3 - 7, 22),

Jiří Zaňát (Zlinpress - str. 12 - 14),

archív D. Ročková (str. 16 - 17)

Libor Kožík (str. 10 - 11; 24),

Korekce

Veronika Kožíková

Tisk

EURA, s.r.o.

J. A. Bati 5542, 76001 Zlín

euraprint.cz

OBR ZLÍNSKÝ

Když přicházel do Zlína, tak jistě netušil, jak se mu tohle působení stane osudným. Bedřich KÖHLER zde prožil nejlepší léta svojí kariéry, dostal se do reprezentace, vyhrál mistrovský titul a stal se pevným článkem týmu s beranem na hrudi.

Libor Kožík foto: David Peška, Robin Nevřala

Ostrava, sídliště a opuštěné parkoviště – tam jsou základy mé kariéry. Tady jsem vyrůstal a veškerý volný čas jsem trávil s hokejkou v ruce.

K hokeji jsem vlastně přišel velkou shodou okolností. Můj nejlepší kamarád, Ctirad Ovčáčik, začal hrát za Vítkovice. Najednou začal bývat na zimním stadionu a já jsem neměl co dělat. Tak jsem se rozhodl jít do toho taky.

Máma mě od začátku hrozně podporovala a trávila kvůli mně po zimácích vážně dost času. Rád bych jí za to poděkoval. Mállokterý hokejista se dostane nahoru bez kvalitního rodinného zázemí.

Se Ctiradem jsme si vždycky obuli kolečkové brusle, na branku naházeli výstroj a hokejky a jeli snad kilometr na prázdné parkoviště. Tam jsme skoro celý den stříleli, chytali a zlepšovali se.

Říká se, že děti dnes mají spoustu rozptýlení. Tomu moc nevěřím, záleží jen na tom, zda se dokáže dítě nadchnout. Pak ho nic nerozptýlí. Pro nás nebylo nic než hokej a oba jsme to dotáhli do extraligy.

Jak na betonu, tak na ledu jsem hrál nejraději v útoku. Tam mne poslal pan trenér Holáň. Ani mne pořádně neznal, ale hned věděl, kde bude moje místo.

Dětství uteklo a já byl v juniorech na prahu A-týmu, když se mi začalo dařit. Měl jsem dobrou sezonu. Kromě mě, Ctirada a Rosti Olesze se nikdo z našeho ročníku neprosadil, ale ani tak jsem

nečekal, že bych mohl v brzké době hrát extraligu.

Jenže Vítkovice měly velkou marodku. Po jednom tréninku pak za mnou přišel trenér juniorky a suše mi oznámil: „Zítra jedeš s Áčkem.“

To byl absolutní šok. Jako bonus jsme navíc jeli na led Slávie – úřadujícího mistra. Jak jsem přišel domů, tak mě mamka dojatě objala. Myslím, že to tenkrát vnímala víc než já.

I když jsem toho moc neodehrál, byl to velký zážitek. Vždyť jsem mohl hrát proti velkým hráčům, kteří něco odehráli v NHL nebo v extralize! V Áčku jsem hrál 13 zápasů a těšil jsem se na každou minutu a každé střídání.

O rok později přišla stávka NHL a já jsem opět dostal možnost nahlédnout do Áčka.

Když je vám devatenáct a nastupujete proti legendám českého hokeje před plnými zimáky, je to něco. Pamatuji si, jak jsem nastoupil proti Pardubicím a chtěl jsem, aby mne mamka vyfotila z hlediště, pokud budu hrát proti Hejdukovi. Fotka se pochopitelně moc nepodařila. (smích)

Jedna vzpomínka ale vystupuje před ostatní. Blížily se Vánoce 2004 a já bojoval o místo na juniorském MS. 3 týdny jsem nehrál v áčku, pak mne povolali na zápas ve Zlíně.

Byl jsem rád, že můžu zase hrát v extralize. Za Zlín navíc tenkrát hráli borci jako Roman Hamrlík, Petr Cajánek nebo Martin Erat. Pak se to stalo. Ve

13. minutě přede mnou poskakoval puk, tak jsem po něm skočil a v letu ho zasáhl. Moje první branka v extralize, konečně!

O pár minut později ale vyrovnal Balaštík po hráčce Lešky. To symbolicky předurčilo moji budoucí kariéru. Zápas jsme ale vyhráli a já jsem byl šťastný.

Týden po zápase jsem jel na sraz reprezentace do dvaceti let a následně na Mistrovství světa do USA.

Neskutečný zážitek. Měl jsem sice dobrou sezonu, ale nečekal jsem to. Vždyť to byl díky stávce jeden z nejlepších turnajů v historii MS! Sestava Kanady byla přímo fenomenální, za Rusko tam byl například Ovečkin.

Nakonec jsme získali bronz. Porazit v boji o třetí místo USA bylo hodně emotivní, ale jaký to byl úspěch si člověk uvědomí až s odstupem.

Jako dnes si pamatuju, když při tom zápase zazněla z repráku píseň „Born in the U.S.A.“ a těch 17 tisíc lidí zpívalo tak nahlas, že jsme neslyšeli na metr. Úplně mi běhal mráz po zádech.

Po příjezdu jsem se opět soustředil na Vítkovice. Sezona byla dobrá, postoupili jsme do semifinále. Chtěl jsem hrát víc, každý zápas, ale při výluce byly soupisky velmi silné. V semifinále proti

Zlínu jsem se dostal do hry.

Pro mě to bylo skvělé – 2 domácí zápasy, 2 výhry. Fakt jsme věřili, že finále je blízko, vždyť jsme vedli 3:1 na zápasy! Pak se vrátil do sestavy Petr Hubáček a já jsem byl opět první mimo soupisku.

Zlíňáci začali otáčet. Na sedmý zápas jsem se díval u Lukáše Krenželoka. Byly tam neuznané góly, spousta soubojů a pak byl konec.

Finále nás mrzelo, zvláště, když tam byly Pardubice, proti kterým se nám v sezoně dařilo. Bolelo to, ale když hrajete jen 5 minut za zápas, tak to neprožíváte tak moc, jako když na vás stojí výkon celého týmu.

Tuhle pozici jsem si musel ve Vítkovicích vybudovat.

Podářilo se mi to hned v následující sezoně, skončila stávka a bylo víc prostoru pro mladé hráče. Hned v další sezoně jsem dal 12 branek. S tím jsem byl spokojený, ale pak se mi přestalo dařit a začal jsem se v sestavě propa-

dat.

V přípravě 2008 se mi nedařilo vůbec a pan Hadamczik mi řekl, že pro mě nemá místo.

Týden před začátkem extraligy, to je noční můra každého hokejisty. Těžko se hledá volné místo a

každý chce začít hrát co nejdřív.

Poslední přípravné utkání jsme hráli doma proti Zlínu, bylo pár dní do začátku ligy a já už seděl na tribuně. Ještě z autobusu mi ale zavolal pan Venera, že by o mě měl zájem. Byl jsem nadšený. Musel jsem ovšem čekat dva dny, jestli přestup projde. Naštěstí to vyšlo a já jsem se dva dny před začátkem ligy dostal do Zlína.

Začal jsem ve čtvrté lajně. Hned jsem dal branku a pak už to do sebe vše začalo zapadat. Po šesti kolech jsem hrál v první lajně s Leškou a Balaštíkem a byl druhý v kanadském bodování. Fantazie!

Ale pak přišel zápas proti Vítkovicím. Hodně jsem se těšil, ale trochu i bál. Je to vždy divný pocit, když poprvé nastoupíte proti týmu, ve kterém jste vyrůstali a mi se podařilo vsítit rozhodující branku sedm minut před koncem.

Tím jsem se definitivně posunul dál. Ta sezona vyšla úplně se vším. Dostal jsem se do reprezentace, ale především jsem našel parťáky do kombinace, se kterými se hrálo skvěle.

Lešoun je génius a Baláz střelec, který byl schopen dát gól odkudkoliv. Vše fungovalo, na ledě i lidsky, navíc jsme měli hrozně moc nacvičených věcí, které fungovaly. Je hrozně příjemné jít do zápasu s tím, že budou další body.

Nikdy jsem se vlastně nepovažoval za velký talent. Vždy jsem ale dřel víc než ostatní, a hlavně jsem chodil tam, kam se těm talentovanějším nechťelo. Proto jsem se před brankou cítil jako doma.

A taková byla moje úloha i ve Zlíně. Zažil jsem tady hrozně pěkné roky, ale pořád tomu chyběl nějaký týmový úspěch. Nikdy jsem ho nezažil, ani v mládeži.

Pak se vrátil Čája a řekl, že chce se Zlínem získat titul. My jsme čtyřikrát vypadli ve čtvrtfinále, takže nám to připadalo dost vzdálené.

Pak přišla sezona 2012/13. Čtvrtfinále jsme hráli proti Vítkovicím. Už to na mne tak moc nepůsobilo, což mne celkem zarazilo. Hrát proti Zlínu v play-off by už asi bylo silnější.

Pamatuju si, jak jsme vedli 2:0 na zápasy a 3:0 ve třetí třetině na branky. Seděli jsme v kabině a říkali jsme si, že to jde až moc lehce. Pak se to zaseklo, Vítkovice otočily a vyhrály i další utkání. Nakonec jsme to zvládli, ale měli jsme namále. Čája nás několikrát seřval, a to jsme potřebovali.

Když se dívám na ten tým zpětně, tak byl skvěle složený. Kromě naší lajny hrál ještě Čája s Veselkou a skvěle hráli i Honejsek a Holík. Každá lajna mohla dát branku a rozhodnout. V naší lajně se strašně trápil Balaštík, na chvíli ho trenér poslal i do čtvrté lajny, ale jeho čas měl teprve přijít.

V pátém zápase semifinále se rozjel, dal dvě branky a poslal nás do finále.

I tam jsme to měli dobře rozehrané. Vyhráli jsme první zápas v Plzni a věřili jsme, že budeme vést 3:1 na zápasy. To se nepovedlo, a nakonec došlo až na památný sedmý zápas.

Tam už jsme se smířovali s prohrou, když Filda Čech neuvěřitelnou střelou vyrovnal. Pamatuju si každý detail. Když jsme pak šli z šatny do prodloužení, tak byl neuvěřitelný hluk, v Česku jsem takový moment nikdy nezažil. Bohužel to nevyšlo, Straka rozhodl a nám zbylo jen druhé místo.

Po zápase jsme šli prohru zapít a Ježek (Filip Čech) mi tehdy už v náladě řekl: „Bédo, my to příští rok vyhraje!“ Nevěřil jsem, že bychom v takové konkurenci dokázali udělat dvakrát finále.

No a my jsme to fakt vyhráli!

Ze začátku pro mne byla mistrovská sezona fakt špatná, první branku jsem dal až v 28. kole. Bál jsem se, aby mě nevyměnili. Ale pak jsem se rozstřílel, aspoň v základní části.

V play-off mi to začalo jít až v semifinále proti Třinci. Tam nám nikdo nevěřil. Oni měli suverénně nejlepší tým v extralize a první dva zápasy nás úplně přejeli. Asi už se viděli ve finále, pak přišly naše dvě ubojované výhry. Vždy to ale bylo vítězství na krev.

Páté utkání rozhodlo. Polanský špatně střídal a my jsme hráli přesilovku. Strašně jsme je mačkali snad celé dvě minuty a pak to tam padlo. Zlomilo je to a já musel jít za Ježkem a dát mu za pravdu.

Byl jsem rád, že nemusíme bojovat až do sedmého zápasu jako Kometa. Ti šli pak do finále strašně zbití, což se hned projevilo. Dvakrát jsme vyhráli 3:0 a začali jsme tomu sami věřit. Těžký byl i třetí zápas, kde jsem dal branku. Lešoun na sebe natáhl hráče a já byl na svém místě připravený. V tu chvíli už jsme věděli, že to nepustíme.

A jsem rád, že jsme rozhodli doma. Nic nedokáže překonat oslavu na domácím stadionu s fanoušky. Ale Kometa na nás strašně vletěla a mleli nás. Nám se podařilo dostat do pásma až v páté minutě, Lešoun mne našel před brankou a já jsem to tam dotlačil.

Pak přišla krize. Chvíli po brněnském vyrovnání šli Čája s Lešounem na trestnou a já místo nich musel na 5 na 3, to bylo peklo. Uvědomoval jsem si, že tohle je ten moment, který může zápas. A my jsme to ubránili, a navíc po návratu z trestné dal Čája branku. Branku, kterou se přiblížil k titulu.

Snad nikdy jsem neviděl takového hráče jako Čáju. Pamatuju, že jsem si mnohokrát říkal, že to

ted' přehnal, že na nás nemusel být tak přísný. Ale tohle přesně byly ty momenty, kdy mi docházelo, proč to bylo správné. Že jsme díky tomu na ledě zkrátka nechali srdce.

A právě srdce nás dostalo až k tomu titulu. Čtyři minuty před koncem jsem musel do šatny a já tam už viděl pana Sedláka, jak chystá trička a kšiltovky „Mistři“, tak jsem mu hned říkal, ať nepokouší štěstí a ještě to schová. V tom Kometa dala branku. Naštěstí ji neuznali a dočkali jsme se.

Jsmo mistři extraligy!

Konečně jsem něco vyhrál, byl v nejlepším týmu. Neskutečný pocit, nikdy jsem to nezažil ani v mládeži.

Ve Zlíně jsem vydržel ještě jednu sezonu, ale to už se nedařilo. Pak jsem dostal nabídku pokračovat, jenže už mi to nedávalo smysl. Hráč z nabídky a jednání pozná, jak ho tým chce. Přišel čas jít jinou cestou a zvolil jsem si Hradec Králové.

Tam byla velká očekávání od vedení i fanoušků, s tím jsem musel naučit žít. Hradec je úplně jiný klub než Zlín. Tady je to prostě rodinné, všichni se znají a moc se tady lidí ani hráči nemění.

Výhodou, kterou jsem doteď nepoznal bylo cestování. Všude maximálně 3 hodiny! První sezona pro mne byla ovšem hodně náročná a trochu jsem se hledal.

Jsem rád, že jsem si Hradec mohl zahrát Spengler Cup. První jsem byl našťavaný, že vánoční svátky budu někde pryč, ale potom tam člověk vidí fanzónu, krásný stadion a prostě skvělý zážitek.

Po konci smlouvy v Hradci jsem se chtěl přiblížit ke Zlínu. Když jsem ve Zlíně hrál, tak jsem se rozhodl tady postavit barák a žít. Je to krásné město, všechno je kousek v nádherné přírodě. Nedovedu si už představit bydlet jinde. Jsem tady doma.

Brno přišlo se zajímavou nabídkou. Lichotilo mi to, byl to dvojnásobný mistr a má o mne zájem. Ovšem neseslo si to. Neměl jsem tam nakonec takovou úlohu, jakou jsem asi potřeboval.

Rád jsem se potom vrátil do Zlína. Chtěl bych se tady stát lídrem a bojovat za klub, který mi dal šanci. Zatím mám Zlín co nabídnout a doufám, že budu klubu ještě pár let platný.

Zlín je krásné město, všechno je kousek v nádherné přírodě. Nedovedu si už představit žít jinde. Jsem tady doma.

JAGUAR E-PACE

UČARUJE NA PRVNÍ POHLED. NEJEN VÁM.

JAGUAR E-PACE JIŽ OD 9 700 Kč* MĚSÍČNĚ

*Uvedená měsíční splátka je vč. DPH a bez nákladů na pojištění, nabídka je určena pro fyzické a právnické osoby podnikající. Tato nabídka je pouze indikativní, není návrhem na uzavření smlouvy a nelze z ní dovozovat povinnost společnosti uskutečnit jakékoliv transakce.
Jaguar E-PACE S D150 AUT AWD: pořizovací cena vč. DPH: 1 132 747 Kč, část ceny hrazená klientem: 339 824 Kč (30 %), výše úvěru: 792 923 Kč, délka úvěru: 60 měsíců, 1-59. splátka úvěru: 9 702 Kč, 60. splátka úvěru: 358 094 Kč, poplatek za poskytnutí úvěru: 0 Kč, Pevná výpůjční úroková sazba: 4,72 %
Jaguar E-PACE: spotřeba paliva v l/100 km: 8,9-5,4 (komb.); Emise CO₂ v g/km: 203-143.
Více informací na jaguar.cz.

ROKO-MOTOR, s.r.o.

Sokolská 5613, 760 01 Zlín

Tel.: +420 571 894 710, E-Mail: prodej@roko-motor.cz

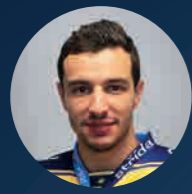
www.roko-motor.cz

VÁNOCE U BERANŮ

Zanedlouho se sejdeme s našimi rodinami u světélkujících stromečků a budeme si užívat pohádky i vánoční cukroví. Budeme si přát, aby se splnila přání nejen nám, ale především našim nejbližším. Berani společně zavzpomínali na vánoční NEJ a shodli se, že nic není víc, než se sejit se svými rodinami.

Karolína Václavková, grafika a foto: Libor Kožík

Jakub ŠLAHAŘ

Jako dítě jsem měl obrovskou radost z hokejky. Podotýkám, že tehdy byla ještě dřevěná. Pokaždé ji Ježíšek schoval za stromeček tak poctivě, že jsem ji skoro nenašel.

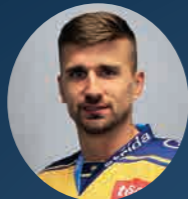
Manželce jsem potom k nějakým Vánocům dal plyšového medvěda Me to You v krabici od vysavače. Myslela, že dostala náčiní na úklid, takže pak měla obrovskou radost.

Jakub HERMAN

Byl jsem malé dítě, když byl novinkou PlayStation 1. Doteď si pamatuju, že jsem ho dostal v krabici od bot nebo od pánvičky. Byl jsem strašně překvapený. A pak jsem celou noc hrál NHL.

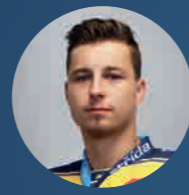
Tu radost z dárků jsem se pak snažil oplácet a vracet. Pamatuju si, že rodiče hodně dojalo, když dostali fotku mě a našeho pejska Rastyho na velkém plátně.

Jakub FERENC

Jako dítě mě nejvíc potěšila hokejová výstroj. A když jsme s bráchou dostali rukavice, šli jsme v nich i spát.

V posledních letech mě nejvíc těší obdarovávat manželku. Před dvěma lety jsem jí sehnal dres z Finska a byla hrozně ráda. Sbírá všechny mé dresy, a to byl jediný, který jí chyběl.

Daniel GAZDA

Hezkých dárků bylo hodně. Když jsem byl malý, nejvíc jsem se těšil z těch hokejových. Ale nezajímavější dárek, který jsem dostal, byl výlet do Londýna. To bylo překvapení. Vysněný dárek bylo vždycky štěňátko, ale Ježíšek asi ještě neměl čas. Třeba se mi letos to velké přání konečně splní.

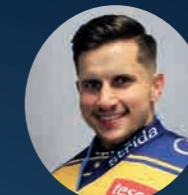
Pavel KUBIŠ

Přemýšlet nad nejlepším nebo nejzajímavějším dárkem je hrozně těžké a časem se pohled na Vánoce a jejich prožívání samozřejmě mění. Největší šok jsem u stromečku zažil, když jsem dostal štěně. Z mojí Lejly se ale časem vyklubal ten nejlepší dárek.

Libor KAŠÍK

Nejlepší dárek, který jsem jako dítě dostal, byla na míru vyrobená hokejová výstroj. Nechali mi ji udělat Roman Hamrlik ve spolupráci s Tomášem Vokounem. Dostal jsem ji sice až po Vánocích, ale byla to pecka. V betonech jsem i spal.

Postupem času je pro mě nejkrásnější, když se sejdeme jako celá rodina.

Antonín HONEJSEK

Když jsem byl malý, moc jsem si přál auto na ovládání. A několik let jsem ho nedostal, až to jednou přišlo – velké červené Ferrari. Byl jsem nadšený.

Druhý den přišla Marta, kámoška z domu. Chtěla se na něm povozit, sedla si na něj a rozsedla ho. Tatka byl hrozně naštvaný a Marta k nám pak dlouhou chvíli nemohla chodit.

Michal POPELKA

V mládí byl nejlepším dárkem, který jsme s bráchou od Ježíška dostali, počítač. Byl to náš první a strávili jsme na něm hraním her spoustu času. Ale ten úplně nejhezčí a zároveň nejlepší dárek, který jsme si s přítelkyní společně nadělili, byl pejsek.

Marek ČILIAK

Celá rodina svátky přímo miluje. Rádi jezdíme na Slovensko, kde jsme všichni pohromadě.

Nejvíce se ale těším, jak si Vánoce užijí moje děti. Každoročně si v časopisech vybírají a kroužkují, co chtějí dostat a my z toho pak vybíráme, co se objeví pod stromečkem. Mají radost ze všeho.

Tomáš FOŘT

Vždycky jsem Ježíškovi psal dopis a většinou jsem si přál nějakou část výstroje. Pamatuju si, že nám to Ježíšek vždycky schovával za gauč. Tu skrýš už jsme pak znali, takže to bylo snadné hledání. Ale občas to schoval třeba i za televizi.

Nejlepší dárek, co jsem dal, neřeknu, protože dárky přece nosí Ježíšek!

Tomáš ŽIŽKA

Když jsem začínal s hokejem, přál jsem si hokejovou výstroj. Hokejka značky Titan ale tehdy nebyla k dostání. Dala se koupit buď v Tuzexu, nebo se dala přivést ze zahraničí. Bylo fakt těžké takovou hokejku sehnat. A když jsem ji pod stromečkem uviděl, bylo to nejvíce.

Teď je pro mě největším dárkem vidět radostné výrazy našich dětí.

TOP 10 produktivních obránců

Ofenzivní obránce, to je hráč, který dokáže krom skvělé obranné činnosti také rozhodovat zápasy i série play-off. A zlínská škola v tomhle, zvláště na přelomu osmdesátých a devadesátých let, zcela vynikala. Podívejte se společně s námi na ty, kteří získali ve žlutomodrém dresu nejvíce bodů.

Libor Kožík, foto: Jiří Zañát, archiv klubu PSG Berani Zlín, daan.estranky.cz

Zlín vyprodukoval velké množství obránců světového, nebo evropského formátu. Nejvýraznějšího z nich ovšem v této tabulce nenajdete.

Roman Hamrlík odehrál ve Zlíně pouze 119 utkání, ale ve světě znamená mnoho. Jednalo se o prvního evropského obránce (a druhého celkově), který se stal jedničkou draftu NHL. Už to jej řadí mezi velká světová jména. Svoji kariérou to ještě podpořil, zvládl během ní více než tisíc zápasů v nejprestižnější lize světa.

Ná následujících stránkách můžete nalézt přehled desíti neproduktivnějších zlíňáků ve žlutomodrém dresu. Dva z nich můžete stále vidat při extraligových utkáních a sledovat, zda se posunou do elitní pětice beků.

Během následujících sezon se do TOP 10 mohou dostat i další stále hrající hokejisté. V současnosti se na 18. pozici se ziskem 67 bodů nachází Dalibor Řezníček a na 21. pozici lotyšský reprezentační útočník Ralfs Freibergs. Tomu stačí k posunu mezi nejlepších dvacet získat dva body a dosáhnout tím hranici 65.

Ralfs Freibergs je také na čtvrté pozici v zisku bodů na zápas. Lepší bodový průměr má kromě Martina Hamrlíka jen Petr Pavlas (98 kb v 177 z) a člen Sině slávy českého hokeje Jaroslav Benák (24 kb v 44 zápasech).

Desítka nejproduktivnějších obránců o tři body unikla Zdeňkovi Albrechtovi, který je s 43 brankami pátým nejlepším obráncem ve zlínském dresu.

Miroslav
BLATAK

110
KANADSKÝCH BODŮ

35
BRANEK VE ZLÍNSKÉM DRESU

Tomáš
ŽIŽKA

120
KANADSKÝCH BODŮ

33
BRANEK VE ZLÍNSKÉM DRESU

Zlínský odchovanec využil situace, kdy z českého týmu odešlo po revoluci velké množství hokejistů do zahraničí. V sezoně 91/92 v sedmnácti letech již pravidelně nastupoval s beranem na hrudi. Již od prvních sezon bylo jasné, že se jedná o talentovaného ofenzivního obránce.

Ve Zlíně zůstal sedm sezon. Do Vítkovic odcházel na vrcholu, jeho růst se však následně zastavil a o pár let později se rozhodl pro exotičtější hokejové ligy.

V osmnácti využil příležitost při zranění obránců a řekl si o místo v týmu nejen na play-off, ale také na následující sezonu.

Následně vytvořil jednu z nejlepších obranných dvojic v historii klubu - Blatak - Hamrlík. Právě škola legendárního obránce mu pomohla se zlepšit a vyrazit do světa.

Držitel kompletní sady medailí z MS si zahrál ve švédské Mora IK a třech ruských klubech.

Ve zlínském dresu odehrál devět sezon a byl vždy důležitou součástí obranných řad. Úspěchy se mu však vyhýbaly. V sezoně 2003/04 s prvním zlínským titulem byl na ročním hostování v Karlových Varech. Ze Zlína do Třince odešel před sezonou 2012/13 a zažil od svého bývalého klubu dvě vyřazení.

Zisk 116 kanadských bodů ve žlutomodrém dresu jej ovšem i tak řadí mezi nejproduktivnější obránce naší historie.

Současný kapitán Zlína a člen jedinečné obranné dvojice „mladých pušek“ Žižka - Rachůnek.

Jako jeden z mála zlínských obránců se dokázal vypracovat do NHL. Tam ovšem brzy přišly zdravotní problémy a návrat přes Rusko do vlasti, kde se uchytíl v pražské Slávii, se kterou získal mistrovský titul.

V současné sezoně zažívá kapitán střeleckou formu, vsítil již 4 branky.

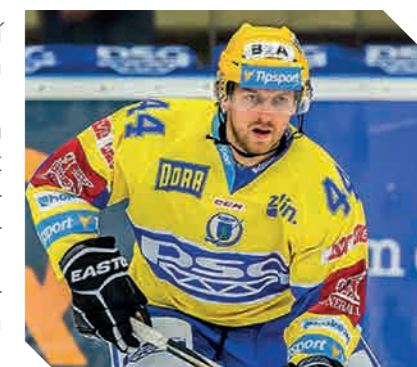
Jeden ze dvou hráčů, kteří si neprošli zlínskými mládežnickými týmy, ale našel zde svůj hokejový domov.

Po příchodu z Třince slavil hned v první sezoně titul. Zůstal zde následujících šest sezon, které okořenal ziskem 90 kanadských bodů. Po angažmá ve Varech, Nižněkamsku, Brnu a opět Třinci se vrátil do služeb žlutomodrého berana a nedávno oslavil svůj tisící zápas v extralize.

Pavel
KOWALCZYK

100
KANADSKÝCH BODŮ

34
BRANEK VE ZLÍNSKÉM DRESU

Lukáš
GALVAS

116
KANADSKÝCH BODŮ

32
BRANEK VE ZLÍNSKÉM DRESU

David
NOSEK

122
KANADSKÝCH BODŮ

41
BRANEK VE ZLÍNSKÉM DRESU

Jediný obránce, který při působení ve žlutomodrém dresu získal titul Mistra světa. V 80. letech se jednalo o základní stavební kámen gottwaldovské historie a pravidelného účastníka všech velkých reprezentačních turnajů.

Po otevření železné opony se rozhodl vyrazit na sever Evropy, kde hrál ve finské a švédské lize. Po návratu se rozhodl si zahrát se svým bratrem a místo Zlína dokončil kariéru ve Vsetíně.

Antonín STAVJAŇA

138
KANADSKÝCH BODŮ

60
BRANEK VE ZLÍNSKÉM DRESU

Miloslav SEDLÁK

142
KANADSKÝCH BODŮ

64
BRANEK VE ZLÍNSKÉM DRESU

Velký zlínský kapitán osmdesátých let a symbol věrnosti zlínského klubu. Do kabiny přišel v roce 1974 a dosud ji neopustil.

Jako kapitán přebíral historicky první seniorské medaile, které hráči ve žlutomodrém dresu získali.

Miloslav Sedlák byl v minulém roce oceněn nejvyšší poctou zlínského hokejisty - jeho dres s číslem 17 nyní visí pod střechou Zimního stadionu Ludka Čajky.

Jiří MARUŠÁK

250
KANADSKÝCH BODŮ

73
BRANEK VE ZLÍNSKÉM DRESU

Do Zlína přišel jako velmi nadějný junior a nastartoval zde úspěšnou kariéru okolo 25 starty v reprezentačním dresu.

Jako rodák ze Vsetína zažil první valašské finále ve žlutomodrém dresu a druhé ve žlutozeleném. Celkově získal 5 zlatých medailí za Mistra české extraligy, byl totiž u obou zlínských triumfů. Před sezonou 2003/04 přišel z ruské Jaroslavlě do skvěle fungujícího týmu HC Hamé. Extraligovou kariéru ukončil za Zlín v sezoně 2014/15.

Radim TESAŘÍK

161
KANADSKÝCH BODŮ

39
BRANEK VE ZLÍNSKÉM DRESU

Stejně jako Kowalczyk nebo Tesařík začínal na začátku 90. let. Jeho cesta však trvala o něco déle. Stablním členem týmu se stal až v sezoně 96/97 a základním kamenem na přelomu milénia.

V sezoně 2002/03 odešel do Finska, později si vyzkoušel i ruskou a švédskou ligu.

Do Zlína se trvale vrátil až v sezoně 2013/14 a hned oslavil svůj jediný titul.

Martin HAMRLÍK

527
KANADSKÝCH BODŮ

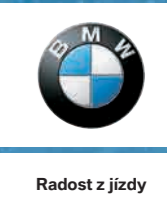
149
BRANEK VE ZLÍNSKÉM DRESU

Absolutní dominance mezi ofenzivními útočníky a nedostižná hranice 527 bodů. To je Martin Hamrlík, velký zlínský srdcař, který se žlutomodrým dresem spojil většinu své hráčské a nyní i trenérské kariéry.

Do extraligy nastoupil po strašlivém zranění Ludka Čajky a uvedl se velmi dobře. Už ve své druhé sezoně měl téměř bod na zápas.

Stále drží rekord extraligy mezi obránci v základní části se ziskem 46 bodů v 51 zápasech.

THE X1 LIMITOVANÁ SKI EDICE

BMW X1 xDrive18d za 799 000 Kč bez DPH.

- ✓ pohon 4x4, automatická převodovka
- ✓ LED světlomety, navigace
- ✓ kompletní zimní kola
- ✓ střešní box a příčnický
- ✓ rodinné permanentky do skiareálu Kyčerka

* Uvedená cena je bez DPH. Foto je ilustrativní. Nabídka je platná do vyprodání zásob. Kombinovaná spotřeba paliva v l/100 km 2,1 – 12,5. Emise CO₂ g/km 48 – 285.

Náš život je veselý

Do kavárny, kde jsme měly sraz, doběhla Dominika ROČKOVÁ, přítelkyně Tomáše Fořta, z práce. Jedné z mnoha aktivit, kterým se věnuje, které ji baví a navíc dávají smysl.

Karolína Václavková, foto: archív Dominiky Ročkové

Jak jste se s Tomem poznali?

Zrovna nedávno jsme o tom přemýšleli. Jsme spolu 3 roky, ale známe se už 8 let. Seznámil nás Tomův bratránek, se kterým jsem chodila do třídy na gymnáziu.

Sblížení tedy proběhlo přes kamarádství?

Myslím, že to tam vždycky bylo. Nikdy jsme nebyli čistí kamarádi. (úsměv) Asi chybělo správné načasování. Já jsem chodila do školy, Tom se různě stěhoval... Hledali jsme pro sebe ten správný moment.

Do Zlína jsi přišla za Tomem?

Ano. Tom už je tu dlouho, já tady bydlím dva roky.

Jak se vám ve Zlíně líbí?

Bydlení je tu super. Oba jsme z malých měst a Zlín je příjemná alternativa. Pro mě má město takový rodinný nádech. Je tady příroda i vyžití, které je pro nás naprosto dostačující.

Kde pracuješ?

Pracuju v Educu. To je středisko rané péče tady ve Zlíně s působností do celého kraje. Zajišťuje podporu rodinám s dětmi se zdravotním postižením. Já se tam starám o PR a fundraising.

Ta služba je terénní?

Ano, poradkyně jezdí do rodin a pracují s dětmi v jejich přirozeném domácím prostředí. Společně s rodiči hledají cesty, jak nejlépe jejich dítě rozvíjet, případně radí, na jakého specialistu se obrátit a poskytují rodině celkovou podporu. Naše holky hrozně obdivuju, je to náročná práce, ale věřím, že i krásná, když je v rodině vidět vývoj, pokroky a radost.

Proč sis ty osobně vybrala Educo?

Byla to náhoda. Hledala jsem práci, která mě bude naplňovat a bude mi dávat smysl - to jsou pro mě ty nejdůležitější parametry. A vyšlo to.

Představíš chystanou spolupráci s hokejovým klubem?

Prvotní impuls přišel právě z hokejového klubu. Společně se budeme podílet na benefičním utkání a dražbě dresů. Část výtěžku z dražby pomůže právě Educu a rodinám, se kterými spolupracujeme. Zároveň dostanou rodiny, které mají k hokeji blízko, možnost se podívat na utkání nebo se dostat do zákulisí a setkat se s hráči.

Jakým činností se ještě věnuješ?

Ještě jsem zapojená do zlínských Czechitas. Tato neziskovka se věnuje podpoře žen a dětí v IT.

Jako úplný IT laik vnímám Czechitas jako skvělou platformu hlavně pro ženy, které k tomuto světu mají ostych.

Jak Czechitas fungují?

Pořádáme celodenní tematické workshopy. Zaměřujeme se na programování, testování atd. Do budoucna bychom byli rádi, aby se některé workshopy ubíraly cestou technologických soft skills jako je digitální marketing nebo práce s Excellem.

Zapojit se může každý?

Určitě ano. Doporučila bych začít naším facebookem. Ale máme taky webové stránky, kde si zájemci mohou vyfiltrovat město, v němž Czechitas působí, téma a obsah workshopu. Většinou nemusíte mít žádné předchozí zkušenosti. Stačí přijít s počítačem a mít chuť se něco naučit.

Co děláte s Tomem ve společném volnu?

To záleží na spoustě proměnných. Třeba jestli je sezona, jestli máme čas odjet. V létě jezdíme domů, trávíme čas s rodinou, chodíme po výletech... Teď chodíme hodně na procházky, sledujeme seriály nebo chodíme běhat.

Umi tě překvapit?

Umi. Je to velký srandista. V podstatě každý den vymyslí nějakou ptákovinu, nad kterou se dokážeme bavit. Jsou to situace doma, každodenní drobnosti. A pak Tomovy taneční pohyby, ty mě pobaví vždycky. (smích) Život s ním je prostě veselý.

V čem se neshodnete?

Největší neshody se týkají našich rodných měst. Tom s oblibou tvrdí, že jeho domovské město Lanškroun je lepší než můj Letohrad. To samozřejmě není. (smích)

Hokeji fandíš?

Hokej mám moc ráda, tu atmosféru si užívám. Vždycky jsem sledovala reprezentaci a teď jsem největší hokejový fanoušek. Někdy, když je nálada, šla bych si zakřičet a zaskákat do kotle, ale většinou jen sedím jako zařezaná. Při utkání je lepší na mě nemluvit. (smích)

Co na hokeji nemá ráda?

Nemám ráda rvačky, i když chápu, že to k hokeji patří. Často odvracím pohled a čekám, co z toho bude, jestli dotyčný sám odjede na střídačku a komunikuje. Samozřejmě mám největší strach o Toma, ale zatrne mi, ať jde o kohokoliv.

Je to horší tím, že kluky znáš?

Určitě je to tím odstupňované. Víím, že doma mají přítelkyně, rodiny a umím si představit, jak se musí cítit. Hokej je krásný, ale tato jeho stránka je šilená.

Z čeho máte po takovém vypětí radost?

Když vyrazíme do kopců, do přírody. Když jsme s rodinou nebo sami a máme pohodu. Že tady ve Zlíně máme naše druhé doma. A ráda si čtu dobrou knížku. Jsem blázen do Harryho Pottera.

Máš sen, který by sis chtěla splnit?

Asi nemám nějaké konkrétní vysněné věci. V budoucnu bych chtěla mít velkou, zdravou a šťastnou rodinu, mít čas pro sebe navzájem, občas se někam společně podívat...

Blíží se Vánoce, jak je strávíte?

Ve Zlíně trávíme společně Vánoce dopředu a pak jedeme domů. Kupujeme stromek, který Tom rád pojmenovává. Naposledy se jmenoval Jungle. (smích) Zdobíme stromeček, máme společné jídlo, dáme si dárky a pouštíme si Lásku nebeskou.

Mise: Zlínská mládež

Otěže nad zlínskou mládeží přebíral na začátku června Tomáš VALÁŠEK, který se nově stal manažerem mládeže. Jako svoji pravou ruku si vybral boji v extralize ošlehaného Ondřeje VESELÉHO.

Roman Ordelt, foto: Jiří Zaňát

Pánové, co vlastně v současné době obnáší vaše práce?

Tomáš Valášek (TV): My vytváříme koncepci rozvoje mládeže a sportovní strategie klubu. Snažíme se sjednotit metodiku trénování, budovat dobré jméno klubu a intenzivně komunikovat s rodiči, kteří nám svěřují děti. Zajišťujeme materiál pro hráče, sháníme finance, jednáme se sponzory pro mládež...

Rád bych se také v budoucnu aktivně účastnil tréninků a zápasů všech kategorií. Doteď na to bohužel vzhledem k jiným činnostem nebyl úplně čas.

Ondřej Veselý (OV): Já se zaměřuju na věkovou kategorii 2.-9. třída. Chci vidět, jak se trénuje, jací jsou tam kluci a rád bych do toho přinesl i něco svého. Na konci roku plánujeme zhodnocení. Tento rok je první, takže nebudeme dělat žádné velké změny, spíš menší krůčky.

Jak dlouho jste nabídku od vedení zlínského hokeje zvažovali?

TV: Po odchodu Jiřího Šolce moc času na zvažování nebylo. V podstatě jsme si stanovili priority a podmínky, a dospěli jsme k závěru, že touto formou můžeme našemu klubu pomoci.

OV: Nabídka přišla právě od Tomáše Valáška a nějakou dobu jsem ji zvažoval. Chtěl někoho, kdo už tady působí a já jsem se mu v přímo nabízel.

Jednak jsem byl mezi trenéry nový, ale také mám hráčské zkušenosti a vidím to trochu jinak než ostatní trenéři.

Co bude následovat v dalších měsících? / Jaké plány máte na následující měsíce?

TV: Jako první jsme představili naši vizi trenérům v klubu. Následovalo setkání se zástupci všech hokejových klubů ve Zlínském kraji, kde jsme se dohodli na spolupráci. S tím souvisí příprava projektu Krajského centra výchovy mládeže. Toto centrum by mělo časem zajistit všem hráčům ze Zlínského kraje podmínky pro kvalitní rozvoj.

Díky analýze Akademie jsme si potvrdili, že i zde je potřeba výrazně zlepšit podmínky pro hráče. Nedávno jsme zveřejnili Etický kodex trenérů a závazná pravidla pro hráče i rodiče našeho klubu. Věříme, že to povede k postupné změně atmosféry a kultury.

Musíme zapracovat na společné metodice trénování, zefektivnit práci trenérů, a hlavně získat více finančních prostředků pro mládež. Bez toho zůstane vše jen na papíře.

Má zlínský mládežnický hokej dostatek talentů? Je v žákovské kategorii dost dětí?

TV: Talentů je málo. Dnes mají děti daleko víc možností, jak trávit volný čas. Chybí nám také fi-

nanční prostředky, abychom si tyto talenty udrželi, nebo je do našeho klubu nalákali.

OV: Záleží i na tom, jestli je silný ročník. V tomto věku je ještě obtížné odhalit talent. Děti máme na české poměry hodně, ale mohlo by to být lepší.

Kde vidíte největší pokrok a kde jsou nedostatky u zlínské mládeže?

TV: Spíš vidím ty nedostatky. Stále žijeme ze silných ročníků, kteří našli uplatnění v profesionálním hokeji. V posledních letech je ale málo hráčů, kteří přechod do seniorského hokeje zvládnou. To se musí změnit.

OV: Za tu dobu, co jsem tady, zatím nejde pokrok příliš vidět. Chceme se spíš zaměřit na dlouhodobý růst, ne aby dítě „vyletělo“ a potom stagnovalo.

Dá se srovnat vaše a dnešní hokejová generace?

TV: Nemám rád ty řeči, že jsme byli lepší, že dnešní mládež je rozmazlená apod. Známu spoustu mladých lidí a dětí v našem klubu i mimo sport, kteří na sobě tvrdě pracují. Ty musíme podporovat a pomáhat jim. A ty ostatní zase musíme přesvědčit, aby i oni začali o sobě a svých cílech přemýšlet.

OV: Těžko se to hodnotí, ale s některými dětmi je to dost těžké. Rodiče po nás chtějí všechno, ovšem u dětí není vidět ani základní zájem. Dřív byly vybrané děti, které měly na daný sport nadání, dnes pracujeme se všemi, kteří přijdou. U některých dětí ani nevidíme pohybové nadání. To je ten největší rozdíl mezi dnešní a dřívější mládeží.

Zlínský hokej pravidelně získává napříč kluby medailové příčky v počtu dětí. Máte z toho radost?

TV: Samozřejmě ano. Důležitý úkol pro nás všechny ale je, aby to tím neskončilo. Musíme se snažit, aby tyto děti vstoupily do naší organizace a našly si lásku k hokeji. Tak můžeme společně budovat klub, který bude přínosem nejen pro ně, ale pro celé město a kraj.

OV: Jsem rád, že děti mají možnost nasadit brusle. Každý, koho to baví, potom může jít do školy bruslení, a z toho máme velkou radost.

Jaký máte názor na organizaci mládežnických soutěží? Je současný systém správný?

TV: To nebudu hodnotit. Můžu být přesvědčený o jiném názoru a ten zkusit prosadit na hokejovém svazu. Organizace soutěží nesmí ovlivnit naši každodenní práci v klubu. Musíme se ve Zlíně snažit hrát ve všech kategoriích vždy na nejvyšších úrovních.

OV: Nejvíce řešíme čtvrtou a pátou třídu, tam je zápasů hodně. Je to ale dáno hlavně tím, kolik týmů přihlásíme. Teď máme silný ročník, takže můžeme přihlásit dva týmy. Časem uvidíme, jestli je tento systém správně nastavený. Ze svazu je žákovská kategorie organizovaná dobře. Problémy jsou až později s přechodem do dorostenců, kde jsou změny každý rok.

Jak je to s odchody do Ameriky? Doporučujete mladým tohle dobrodružství zkusit?

TV: To je vždy individuální. Záleží i na motivaci, kvůli které chce hráč odejít. Pokud si chce v šestnácti letech zkusit zámořskou soutěž, naučit se jazyk a vrátit se zpět, proč ne. Pokud jde někdo do zámoří v 18 s cílem vystudovat univerzitu, je to super. A pokud si klub NHL vybere hráče jako Filipa Chytila, je to úžasné. Splní si svůj sen, a navíc motivuje desítky dalších k jeho následování. To je fantastické pro celý náš klub i region.

OV: Určitě doporučuju školu nejdříve dokončit, nebo to propojit se školou v zahraničí. Je to výborná zkušenost. Pokud si na škole student řekne, že bude hokejista a později zjistí, že to není tak snadné, může mu vzdělání v budoucnu chybět. Mně rodiče řekli, že můžu do zahraničí až po maturitě. Dva roky jsem byl potom v Americe, to mi hodně dalo.

Do zlínského Áčka se v posledních letech prosadil jen Š. Fryšara a D. Gazda. Čím to je?

TV: Jak už jsem zmiňoval, roli hraje i materiální zabezpečení hráčů. Musíme od útlého věku, a hlavně pak v Akademii, tzn. dorostu a juniorech, nastavit takové tréninkové podmínky, abychom získali více takových hráčů.

OV: To je těžká otázka. Pokud máte slabší ročník a je málo hráčů, nedostávají se nahoru a vzájemně se netáhnou. Lepší je silný ročník, konkurence a soupeřivost.

Patnáct let čekáme na medaili ze Světového šampionátu hokejistů do 20 let. Myslíte, že se to letos podaří?

TV: Rád bych tomu věřil, ale myslím si, že zlepšení situace v českém mládežnickém hokeji tak rychle nenastane. Možná nás i v seniorské kategorii čeká ještě tvrdý dopad.

OV: Kanada, Švédsko, Finsko a Rusko jsou hodně před námi. Na medaili zatím nedosáhneme. Uvidíme, jak se to bude vyvíjet dál.

Víno se pije podle nálady

Osmdesát kilometrů od Zlína v překrásné přírodě jsme se setkali s Marcelem LANŽHOTSÝM, hlavním technologem společnosti Patria. Ta se stará o značku Víno z Kobylí, která je v letošní sezoně staronově dodávána do skyboxů při zápasech zlínského klubu.

Libor Kožík, foto: Libor Kožík, archiv Víno z Kobylí

Jak vznikla spolupráce mezi firmou Patria Kobylí a klubem PSG Berani Zlín?

To je trochu delší historie. Se zlínským klubem jsme poprvé spolupracovali už před patnácti lety. Tam to šlo přes mého strýce, který je fanouškem Zlína a v 80. letech mu sem jezdili hokejisti.

Dřív byl totiž Hodonín nepsanou farmou Zlína a hrával tam například Miloš Říha, Miroslav Michalovský nebo Karel Buřič. Tím vznikla první vazba, slovo dalo slovo a domluvili jsem se s panem Michalovským na nějaké spolupráci.

Pak spolupráce skončila a my jsme chvíli dodávali víno Kometě. Letos to šlo přes obchodního vedoucího pana Lochmana, který s klubem spolupracoval pod jinou značkou, takže jsme spolupráci obnovili.

V letošním roce jste dvorními dodavateli vín do skyboxu. Jaké víno byste doporučil na hokej?

To je těžké odpovědět. Víno bych doporučoval podle nálady a podle toho, co se zrovna podává. Pokud je víno na delší pití, tak nějaké suché. Pokud jsou ve skyboxu i zákusky, tak klidně sladší a případně růžová vína. Ta se hodí ke všemu.

Společnost Patria Kobylí má dlouhou historii. Můžete nám ji trochu přiblížit?

Vinařství má zde velkou tradici, první zmínky

jsou z roku 1251, kdy pan Boček daroval klášteřu několik vinic. Takže ještě před Karlem IV., o němž se traduje, že do našich končin přivezl vinnou révu. Tady na Moravě bylo víno dřív, možná již za Římanů.

Samotná společnost je pokračování JZD a v roce 1997 se předělala na akciovou společnost s názvem Patria Kobylí.

Společnost není jen vinařská, ale také zemědělská a živočišná, máme tady 200 dojníc. Najdete u nás i meruňkové sady a jako doplněk broskve, višně a hrušky. Dřív jsme byli největším pěstitelům meruněk v Evropě.

Jaký byl letošní rok z pohledu vína?

Sklizeň už máme úspěšně za sebou a jsme vcelku spokojeni. Kvalita hroznu i vína je velice solidní, určitě jeden z lepších ročníků. Malou kaňkou letos bylo, že dvakrát přišly kroupy a na některých místech zničily až čtvrtinu úrody.

Jak vlastně probíhá sklizeň u tak velkého vinařství?

Letos jsme ca. 50 % sklízeli mechanizovaně pomocí vinařského kombajnu a 50 % ručně. Dlouho jsme byli odpůrci kombajnu, protože dřív to nebylo příliš šetrné. Ale technika šla tak rychle dopředu, že musím uznat, že kombajn udělá minimum

poškození, nic mu nespadne a dokáže poznat špatnou bobuli mnohdy lépe než člověk.

Jaká je produkce vašeho vinařství?

Vyprodukuje okolo milion a čtvrt kilogramů vinné révy a děláme okolo milionu lahví vína ročně. Zhruba 98 % z toho jde do České republiky a 2 % na vývoz.

Podle čeho určujete, co se na daném vinohradě bude pěstovat za odrůdu?

Vše záleží na tom, kde přesně se daný vinohrad nachází, světová orientace, sklon, kolik a kdy svítí slunce, a především složení půdy. To je základem všeho. Pokud dokáže vinař dobře odhadnout odrůdu na základě zkušeností, tak má částečně vyhráno, protože se jí bude dařit. Výsledky jsou ale stejně vidět až za pár let.

Zaměřujete se na bílé nebo červené víno?

Oblasti v okolí se říká VOC (Vína originální certifikace) Modré hory, takže jsme hodně známí svým červeným vínem, protože se tady daří modrým odrůdám.

V Česku se za minulého režimu říkalo, že se nedá udělat kvalitní červené víno. To ale není pravda. Jen se v té době, stejně jako v devadesátých letech, hodně společností zaměřovalo na kvantitu oproti kvalitě. Naše červené víno získalo mnoho ocenění jak u nás, tak v zahraničí.

Pořád ale máme o něco více bílých vín – cca 55 % bílých vín oproti červeným. I tak je tento poměr na Českou republiku jedinečný.

Proč se tady těm červeným tak daří?

Podnebí, hodně sluníčka a dobrá půda. Tady v Kobylí bylo velké jezero, jedno z největších na Moravě. Za Marie Terezie se dalo vysušit, ale historicky je tady velice dobrá a výživná půda. Začala se tady pěstovat cukrovka a postupně vše přešlo na víno. Časem se zjistilo, že modré hrozny z této oblasti jsou pravděpodobně nejlepší v ČR.

Dostala vaše vína v minulých letech nějaká zajímavá ocenění?

Máme pár Šampionů valtických vinných trhů, toho si opravdu hodně vážíme. Říká se tomu lidově „Valtický wimbledon“.

Minulý rok v Ljublani jsme měli druhé místo v konkurenci vín z celé Evropy. Většinou se jedná o Cabernety a Modré Portugaly. Bílá jsou také dobře hodnocená.

Jací jsou největší nepřátelé dobré sklizně?

Dřív byl největším nepřítelem mšička révokaz. Na přelomu 19. a 20. století tady vše zničil. Teď už jsou odrůdy víc odolné. V současné době je to kromě nálad počasí především vysoká zvěř, která se stává stále méně plachou. Na jaro nám požírá letorosty a v sezoně hrozny. Potom špačci, kteří se sem především v období migrace přilétají nakrmit při cestě ze severu.

Vinohrad jinak snáší sušší podnebí dobře, takže větší sucho úrodu tak moc neovlivnilo. Pouze u mladých vinohradů, které nemají kořeny tak hluboko, jsme museli dělat závlivku.

Když je hodně dobrý rok a je hodně hroznu, tak to také není ideální. Musíme dělat takzvanou redukovanou sklizeň, aby měla vinná réva dost sil na ty hrozny, které budeme sklízet. Musíme ji odlehčovat, protože jinak by se zhoršovala kvalita hroznu. V přírodě je to vždy něco za něco.

Máte Vy osobně nějaké oblíbené víno?

No, řeknu to jednoduše: prodané a zaplacené. (smích) Dříve se říkalo jen prodané, ale v dnešní době je potřeba mít i zaplacené.

Mám menší sklípek za barákem a když už večer vím, že nebudu řídit, tak něco málo ochutnám. Oblíbenou odrůdu ale nemám. Prostě na co je nálada. Piju jak bílé, tak červené.

Kde si můžeme vína z vinařství Patria Kobylí zakoupit?

My dodáváme vína především do vinoték a obchodních řetězců. Zároveň zde máme otevřenou také podnikovou vinotéku. Dodáváme ale také přímo podnikům, které si chtějí udělat svoji vlastní edici například pro obchodní partnery. Beranům jsme nechali vyrazit speciální edici, jež má na etiketě logo klubu.

Miloš Říha, bývalý hráč i trenér Zlína, vždy rád navštíví vinařství v Kobylí.

I hokejista musí umět kotoul

Již více než rok pracuje se zlínskými hokejisty všech kategorií sympatická Soňa ŠVECOVÁ HAUSEROVÁ, která učí mladé i starší hokejisty správnému pohybu a způsobům, jak předcházet zraněním.

Veronika Kožíková, foto: Robin Nevřala, David Peška

Co je vlastně základním smyslem tvých tréninků?

Základem je šířit zdravý pohyb a efektivní způsob tréninku. Pomáhat lidem a sportovcům a to nejen ve smyslu zdraví, aby se udržovali zdraví a neměli zranění, ale i v tom, aby si zlepšili sportovní výkon. Je to celé hlavně o správné biomechanice těla a technice pohybu.

Ty hodně navazuješ na pana Koláře. V jednom rozhovoru říkal, že biomechanika se vytváří do doby, než se člověk naučí chodit. Souhlasíš s tím?

Je to tak. Je mistr ve svém oboru. Hodně na něj navazuji i proto, že je jeho učení dobře dostupné. Vychází z vývojové kineziologie, což znamená, že se člověku základ pro veškerý pohyb utváří do doby, než začne chodit. Většina lidí má tedy správnou biomechaniku pohybu vrozenou.

Pan Kolář zmiňoval i to, že Jágr je „specificky postižený“ člověk, který má všechno dokonalé (navazování svalů apod). Znamená to, že když nemá člověk tohle vrozené, tak má větší náchylnost ke zranění?

Ano, je to dost pravděpodobné. Dneska už se děti našťástí hodně sledují. Když je něco špatně,

tak se s nimi jde hned na rehabilitaci. Hodně věcí se tak dá vyřešit. Lidské tělo je plastické, stejně tak lidský mozek, a nové pohyby a to, jak je správně provádět, se můžeme učit až do konce života.

Jak se díváš na to Jágrovo extrémní celoživotní přetěžování?

Je vidět, že ho to občas už v těch 47 letech dohání, každou chvíli se mu ozve nějaké zranění. Zase to ale rychle vnímá a svému tělu dobře rozumí, takže hned třeba poleví ze zátěže nebo změní charakter tréninku. Tělo vysílá signály většinou dávno předtím, než ke zranění dojde. Pro sportovce je důležité se naučit tyto signály rozpoznat a neignorovat je.

Když vidíš hráče, dokážeš už poznat, který bude náchylnější ke zranění? Čím to bývá způsobeno?

Ano, dokážu. Dokážu určit i typ zranění nebo přetížení, co ho bude trápit. Jde to poznat podle pohybu, držení a tvaru těla. Kdo má vrozenou lepší koordinaci těla, tak má určitě výhodu. Ideál je, pokud k tomu navíc má i tu správnou biomechaniku jako Jágr.

Jaký máš názor na přecházení zranění u Beranů, když je čeká důležitý zápas? Myslíš, že je to záměrné?

U vrcholového sportu jsou kratší doby na rekonvalescenci dost časté. Každý by chtěl hned zase hrát, trenéři chtějí mít hráče zpět co nejdřív. Je to hodně individuální. Někdo se ze stejného zranění dostane za 2 týdny a jinému to může trvat 2 měsíce.

Jak pracuješ s mládeží?

U mladších kluků a holek je hlavně důležité, aby měli dostatek všestranného pohybu. Děláme úplné základy jako stojky, kotouly, překážkové dráhy, pohybové hry... Někteří tvrdí, že hokejista nemusí umět kotoul. To by samozřejmě měl. (smích)

Podívejte se třeba na videa, jak trénuje Sidney Crosby a další top hráči, tam uvidíte kotoulů hodně. U dorostu a juniorů mají moje tréninky spíše formu cvičení na aktivaci centra těla a rehabilitačních cvičení. U dospělých je to podobné.

Základem všeho jsou tedy běžné činnosti-jako je skákání, lezení na stromy atd. Kompenzační cvičení to částečně nahrazují?

Částečně ano. I Jágr pracoval na farmě a zmínil se, že to bylo pro hokej nejlepší, že tam zapojil většinu svalů.

Lidské tělo potřebuje totiž silově používat i ruce, přitahovat se a vzpírat. To dnešním dětem často chybí. Mnohdy si rodiče myslí, že všestranný pohyb je jen o tom, že budou běhat nebo jezdit na kole. U takových aktivit ale chybí právě to přitahování rukama, které je důležité.

Co je vlastně centrum těla?

Představ si část trupu, která je nahoře zhruba na úrovni spodních žeber ohraničena bránicí a dole ohraničena svaly na dně pánve. Mezi těmito dvěma rovinami je pak dokola takový korzet z břišních svalů. Je potřeba si uvědomit, že břišní svaly nejsou jen vepředu na břiše, ale i na bocích a upínají se vzadu na páteř. Všechny tyto svaly spolu musí fungovat, měly by být stažitelné i roztažitelné a reagovat na bránici.

Hokej je jeden z nejnáročnějších sportů na dýchání. Výkon 30 vteřin a odpočinková minuta a půl. Může lepší dýchání pomoci?

Určitě ano. Trénujeme často v pozicích, které jsou podobné pohybům na ledě: chvíle ve dřepu, v nějakém výpadu nebo bočním náklonu. Když jsme to trénovali poprvé, tak se v nějaké pozici nebyli schopní ani nadechnout. Ale když je člověk navedl, jak má bránice fungovat, tak se to zlepšilo. Na ledě samozřejmě neřeší, jestli zrovna dýchají, nebo ne. Ale to, že už navodili správnou funkci bránice, jim dává větší kondici a stabilitu.

Takže tvůj trénink s hokejisty vypadá tak, že zaujmou pozici, ve které vydrží a správně dýchají?

V podstatě ano, ale to je jen začátek. V té pozici totiž musí být schopní používat i ruce a nohy jako na ledě. Musí je mít volné, také potřebují třeba na někoho promluvit, zařvat... Musí to zvládnout i v náročné pozici. Časem se ještě přidávají různé rotační a plynulé pohyby. Jenom statické pozice nestačí.

Takže kromě vědomé aktivace centra těla jde také o to, aby to hráči dělali i bez uvědomování?

Přesně tak. A to vznikne jen díky tomu, že se vše neustále opakuje a nacvičuje ve všech možných pozicích a pohybech. Tento způsob tréninku někdy bývá přirovnávaný k tomu, když se učíte řídit auto – také to za nějaký čas děláte úplně automaticky.

Takže tvoje práce je v podstatě udělat takový návod, aby sportovci věděli, jak na to a potom je důležité, aby to ideálně cvičili sami doma.

Ano. Ale dokonce i jeden trénink týdně může hodně pomoci. Podstatné je totiž mít ty informace a pak se to snažit aplikovat do všech pohybových činností.

Jak se liší práce se zdravým a dlouhodobě zraněným hráčem?

Oni za mnou přijdou až tehdy, když mají od lékaře povolenou zátěž. Pak upravujeme cvičení individuálně podle toho, kde mají třeba nějaké bolesti. Časem si navíc hráči dokáží pozice různě upravovat i sami, protože se už naučili své tělo lépe vnímat.

Jaká je ideální velikost skupiny pro tvou práci?

Úplně nejideálnější je 1 člověk. (smích) Ideální je skupina tak do 10, ale tady pracujeme s celým týmem. Kdo má nějaké problémy, tak za mnou přijde individuálně. Tak se dá pomoci nejvíce.

Co děláš teď kromě trénování hokejistů?

Jsem na rodičovské dovolené. (smích) Založila jsem pohybové studio Kinesis, kde se zaměřujeme na kvalitu pohybu. Děláme tomu takovou osvětu, protože se mi zdá, že se tím stále někteří trenéři moc nezabývají. Jinde ve světě se to už zařazuje jako plnohodnotná součást tréninku, tak to chceme rozšířit i u nás.

A daří se to?

Je to běh na dlouhou trať. Jsem moc ráda za spolupráci s hokejovým klubem. Jsou zde hráči, které dříve zbytečně trápila vracející se zranění a dokázali jsme u nich přijít na to, kde je problém. Změnili své cvičební návyky a pomohlo jim to.

PSG město **zlín.**

ZLATÝ PARTNER

STŘÍBRNÝ PARTNER

CZ

BRONZOVÝ PARTNER

KLUBOVÝ PARTNER

MEDIÁLNÍ PARTNER

